

Dosar nr.

R O M Â N I A
TRIBUNALUL
SECȚIA I CIVILĂ
ÎNCHEIERE

Sedința publică din 05 iulie 2017

Completul constituit din:

Președinte

Judecător

Grefier

Pe rol se află judecarea apelului civil declarat de apelanta reclamantă ... împotriva sentinței civile nr..... pronunțată de în dosarul nr..... și în contradictoriu cu intimata pârâtă

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns avocat, pentru apelanta reclamantă, lipsind apelanta reclamantă și intimata pârâtă

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care tribunalul, din oficiu, pune în discuție sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea problemei de drept privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.452 Cod procedură civilă raportat la dispozițiile art.453 Cod procedură civilă, art.394 alin.3 Cod procedură civilă și art.14 din Ordinul nr.760/1999 și în considerarea celor statuate prin decizia nr.19/2013 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în recursul în interesul legii pentru a stabili dacă prevederile art.452 C.pr.civilă potrivit cărora „partea care pretinde cheltuieli de judecată trebuie să facă, în condițiile legii, dovada existenței și întinderii lor, cel mai târziu la data închiderii dezbaterilor asupra fondului cauzei” se interpretează în sensul că sintagma „închiderea dezbaterilor asupra fondului cauzei” vizează închiderea dezbaterilor în dosarul care a ocazionat cheltuielile de judecată sau închiderea dezbaterilor în dosarul în care se solicită pe cale principală cheltuielile de judecată ocazionate într-un alt dosar.

Avocat, pentru apelanta reclamantă, apreciază, în interpretarea dispozițiilor art.452 Cod procedură civilă, că dovada cheltuielilor de judecată nu se poate face doar până la închiderea dezbaterilor în dosarul în care cheltuielile au fost efectuate ci, în situația solicitării

acestora pe cale separată, proba cheltuielilor de judecată se poate face și în dosarul nou format, în acest din urmă caz dacă aceste cheltuieli au fost achitate anterior pronunțării asupra dosarului în care au fost efectuate, deci dacă data achitării acestora poartă o dată anterioară pronunțării asupra fondului. Aceasta deoarece există posibilitatea ca în momentul reținerii cauzei în pronunțare partea să nu dețină asupra sa dovada efectuării cheltuielilor de judecată, neștiind cu certitudine când va fi soluționat dosarul.

TRIBUNALUL

Analizând lucrările dosarului,

I. constată admisibilitatea sesizării, în conformitate cu dispozițiile art.519 C.pr.civ. motivat de faptul că

1. de lămurirea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor 452 Cod procedură civilă raportat la dispozițiile art.453 Cod procedură civilă, art.394 alin.3 Cod procedură civilă și art.14 din Ordinul nr.760/1999 și raportat la decizia nr.19/2013 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în recursul în interesul legii depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât tribunalul urmează să se pronunțe în ultimă instanță asupra litigiului dedus judecății, iar pentru soluționarea acestui litigiu în fond este necesară lămurirea chestiunii de drept vizând momentul până la care se poate depune dovada cheltuielilor de judecată solicitate în cauză.

2. această problemă de drept de dezlegarea căreia depinde soluționarea pe fond a litigiului este nouă deoarece, prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre

3. problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate astăzi.

II. Prin acțiunea civilă adresată și înregistrată sub nr..... reclamantaa chemat în judecată pârâta, solicitând instanței ca prin hotărârea ce se va pronunța să fie obligată aceasta din urmă la plata sumei de 2205 lei reprezentând cheltuieli de judecată (taxă de timbru în cuantum de 705 lei și onorariu de avocat în cuantum de 1500 lei) din dosarulnr.... în care a fost pronunțată sentința civilă nr....., rămasă definitivă prin neapelare și obligarea pârâtei la cheltuielile de judecată din prezentul dosar, acțiunea fiind întemeiată în drept pe dispozițiile art.453 C.pr.civilă și art.454 Cod procedură civilă.

Prin sentința civilă nr..... pronunțată deîn dosarul nr..... a fost respinsă acțiunea civilă formulată de reclamanta împotriva pârâtei și având ca obiect obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată ocazionate în dosarul nr..... alfiind, totodată, respinsă cererea de obligare a pârâtei la cheltuieli de judecată efectuate în prezenta cauză. În acest

dosar sumele solicitate cu titlu de cheltuieli de judecată sunt dovedite atât cu documente depuse în dosarul nr..... al, cât și cu documente depuse în dosarul de față.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel apelanta reclamantă, criticându-se soluția pronunțată de prima instanță și arătându-se că deși pârâta a recunoscut la primul termen de judecată pretențiile reclamantei, nu pot fi incidente dispozițiile art.454 Cod procedură civilă întrucât pârâta, la data formulării cererii de chemare în judecată, era de drept în întârziere cu privire la sumele solicitate cu titlu de cheltuieli de judecată.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept

Reclamanta, prin apărătorul ales, a expus oral în ședința publică din data de 05.07.2017 poziția sa în raport de problema de drept pusă în discuție, arătând că dovada cheltuielilor de judecată poate fi făcută și în dosarul nou format și care are ca obiect tocmai plata acestor cheltuieli, și nu doar până la închiderea dezbaterilor în dosarul ce a ocazionat aceste cheltuieli, cu condiția ca data achitării cheltuielilor să fie anterioară pronunțării soluției în dosarul inițial.

Deși a fost acordat termen de judecată în acest sens și s-a pus în vedere tuturor părților cauzei să își exprime poziția cu privire la problema de drept în discuție, intimatanu a dat curs invitației instanței de apel.

IV. Problema de drept pusă în discuție este suscitată de interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.452 Cod procedură civilă raportat la dispozițiile art.453 Cod procedură civilă, art.394 alin.3 Cod procedură civilă și art.14 din Ordinul nr.760/1999 și în considerarea celor statuate prin decizia nr.19/2013 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în recursul în interesul legii.

Art.453 Cod procedură civilă : Partea care pierde procesul va fi obligată, la cererea părții care a câștigat, să-î plătească acesteia cheltuielile de judecată.

Art.452 Cod procedură civilă: Parte care pretinde cheltuieli de judecată trebuie să facă, în condițiile legii, dovada existenței și întinderii lor, cel mai târziu la data închiderii dezbaterilor asupra fondului cauzei.

Art.394 alin.1 Cod procedură civilă: Când consideră că au fost lămurite toate împrejurările de fapt și temeiurile de drept ale cauzei, președintele închide dezbaterile.

Art.394 alin.3 Cod procedură civilă: După închiderea dezbaterilor părțile nu mai pot depune niciun înscris la dosarul cauzei, sub sancțiunea de a nu fi luat în seamă.

Art.14 din Ordinul Ministrului Justiției nr.760/1999: De asemenea, nu se timbrează: cererile de îndreptare a erorilor materiale, tranzacțiile intervenite între părți în

cursul procesului civil, cererile accesorii privind cheltuielile de judecată, precum și cererile pentru exercitarea căilor de atac în astfel de situații.

Decizia civilă nr.19/2013 pronunțată în recurs în interesul legii de către Înalta Curte de Casație și Justiție : Admite recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.1, art.2 alin.1 și art.15 lit.p din Legea nr.146/1997, cu modificările și completările ulterioare, stabilește:

Cererile prin care se solicită, pe cale separată, acordarea cheltuielilor de judecată sunt cereri principale supuse taxei judiciare de timbru, care se calculează la valoarea pretențiilor deduse judecătii, chiar dacă cererile care au format obiectul litigiului din care aceste cheltuieli provin au fost scutite de la plata taxelor judiciare de timbru. Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 517 alin.4 din Codul de procedură civilă adoptat prin Legea nr. 134/2010. Pronunțată, în ședință publică, astăzi, 18 noiembrie 2013.

Din interpretarea acestor dispoziții legale rezultă că legea, astfel cum a fost interpretată prin decizia pronunțată în recurs în interesul legii de către Înalta Curte de Casație și Justiție permite părții ca în situația în care fie nu a solicitat cheltuielile de judecată în dosarul în care s-a derulat litigiul între părți, fie instanța a omis să se pronunțe asupra cererii formulate în acest sens, să solicite pe cale separată cheltuielile de judecată ocazionate din soluționarea dosarului în care a avut câștig de cauză, iar această cerere formulată pe cale principală este supusă taxei de timbru.

În aplicarea dispozițiilor invocate anterior art.452 Cod procedură civilă stabilește că partea care pretinde cheltuieli de judecată trebuie să facă, în condițiile legii, dovada existenței și întinderii lor cel mai târziu la data închiderii dezbaterilor asupra fondului cauzei.

Problema de drept pusă în discuție este aceea dacă această dispoziție inserată în Secțiunea a 6 a intitulată „Cheltuielile de judecată” face referire expresă la situația în care cheltuielile de judecată sunt solicitate în dosarul în care instanța se pronunță asupra fondului care a ocazionat aceste cheltuieli sau face referire și la situația în care cheltuielile de judecată sunt solicitate pe cale separată. Cu alte cuvinte, dacă dovada acestor cheltuieli poate fi făcută până la închiderea dezbaterilor asupra fondului cauzei în acest dosar sau formularea „închiderea dezbaterilor asupra fondului cauzei” vizează litigiul de fond în care s-au ocazionat cheltuielile de judecată pretinse pe cale separată.

Astfel, din succesiunea textelor legale, și anume art.451 Cod procedură civilă care stabilește cheltuielile de judecată, tipul acestora, modalitatea în care acestea pot fi diminuate și proveniența acestora, apoi art.452 Cod procedură civilă care stabilește modalitatea în care se administrează probe cu privire la existența și întinderea cheltuielilor de judecată, dar și art.453 Cod procedură civilă care stabilește condițiile în care se pot acorda cheltuielile de judecată, ar rezulta că fiecare dintre aceste dispoziții legale reglementează aspecte distincte în ceea ce privește solicitarea cheltuielilor de judecată, și anume obiectul acestora, proba acestora și partea căreia i se cuvin aceste cheltuieli de judecată.

În acest context urmează să fie interpretată dispoziția art.452 Cod procedură civilă în sensul de a se stabili dacă dovada cheltuielilor de judecată efectuate trebuie să fie făcută până la data închiderii dezbaterilor în dosarul în care au fost ocazionate (indiferent dacă aceste cheltuieli au fost solicitate în pricina respectivă sau dacă au fost solicitate pe cale separată, prin înregistrarea unei noi cauze având ca obiect pretenții) sau această dovadă se poate administra și în dosarul ce are ca obiect solicitarea, pe cale principală, a cheltuielilor de judecată ocazionate în alt dosar.

Rezultă astfel că dovada cheltuielilor de judecată trebuie făcută în dosarul în care au fost ocazionate, până la închiderea dezbaterilor asupra fondului, indiferent dacă aceste

cheltuieli au fost solicitate în acel dosar, ori sunt solicitate pe cale separată, într-o nouă cauză având ca obiect pretenții, textul de lege nefăcând nicio distincție după cum cheltuielile sunt solicitate în cauza ce le-a ocazionat sau pe cale separată și fiind de strictă interpretare și aplicare.

Astfel, într-o primă opinie (cea oferită de apelanta reclamantă prin apărător ales), dovada cheltuielilor de judecată efectuate într-o pricină trebuie să fie făcută până la închiderea dezbaterilor în cauza ce le-a ocazionat doar în situația solicitării acestor cheltuieli în dosarul respectiv. În cazul solicitării cheltuielilor de judecată prin introducerea unei cereri de chemare în judecată având ca obiect pretenții constând în cheltuielile de judecată efectuate într-o altă cauză, dovada ar putea fi efectuată fără ca partea să fie ținută de dispozițiile art.452 Cod procedură civilă, cu condiția ca data achitării acestor cheltuieli să fie anterioară pronunțării instanței în pricina ce le-a ocazionat.

Într-o altă interpretare (opinia instanței de apel) dovada cheltuielilor de judecată urmează a fi efectuată până la închiderea dezbaterilor asupra fondului cauzei ce a ocazionat aceste cheltuieli, fiind fără relevanță dacă sunt solicitate în pricina respectivă ori dacă sunt solicitate pe cale separată prin formularea unei cereri având ca obiect pretenții. În această opinie relevant este momentul până la care se poate face dovada acestor cheltuieli de judecată, și anume închiderea dezbaterilor în litigiul în care au fost ocazionate cheltuielile de judecată solicitate. Practic, indiferent dacă au fost sau nu solicitate cheltuielile de judecată în dosarul care a ocazionat aceste cheltuieli, art.14 din Ordinul nr.760/1999, astfel cum a fost interpretat prin decizia civilă nr.19/2013 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, acordă părții posibilitatea de a solicita aceste cheltuieli pe cale separată. În această situație în care se solicită pe cale separată, proba acestora (în ceea ce privește existența și întinderea lor) nu poate fi făcută în dosarul având ca obiect aceste cheltuieli de judecată.

Aceasta deoarece din interpretarea dispozițiilor art.452 C.pr.civilă rezultă că dovada cheltuielilor de judecată trebuie făcută **în dosarul în care au fost ocazionate** până la închiderea dezbaterilor asupra fondului în acest dosar, indiferent dacă aceste cheltuieli au fost solicitate în acel dosar ori sunt solicitate pe cale separată într-o nouă cauză având ca obiect pretenții, textul de lege nefăcând nicio distincție după cum cheltuielile sunt solicitate în cauza ce le-a ocazionat sau pe cale separată și fiind de strictă interpretare și aplicare.

Astfel, din interpretarea cumulată a dispozițiilor art.394 Cod procedură civilă potrivit căroră după închiderea dezbaterilor (ca etapă procesuală distinctă în cadrul derulării procesului civil) părțile nu mai pot depune niciun înscris la dosarul cauzei, sub sancțiunea de a nu fi luat în seamă, precum și a dispozițiilor art.452 Cod procedură civilă potrivit căroră partea care pretinde cheltuieli de judecată trebuie să facă, în condițiile legii, dovada existenței și a întinderii lor cel mai târziu la data închiderii dezbaterilor asupra fondului cauzei, rezultă că în situația în care cheltuielile de judecată sunt solicitate ca și capăt de cerere accesoriu partea trebuie să facă dovada existenței și a întinderii lor până la închiderea dezbaterilor asupra fondului acestei cauze. Astfel, dacă această dovadă a cheltuielilor de judecată s-ar face prin depunerea unor documente după momentul la care instanța declară închise dezbaterile în aplicarea art.394 Cod procedură civilă, instanța investită cu capătul accesoriu de cerere privind cheltuielile de judecată nu va avea în vedere aceste documente pentru a se pronunța asupra cheltuielilor de judecată.

În situația în care dispozițiile art.452 Cod procedură civilă s-ar interpreta în sensul că sintagma „închiderea dezbaterilor asupra fondului cauzei” face referire la momentul procesual

prevăzut de art.394 Cod procedură civilă în dosarul în care cheltuielile de judecată se solicită pe cale principală, s-ar ajunge la situația ca partea care solicită aceste cheltuieli de judecată pe cale principală ar avea o situație mai bună, privilegiată, față de partea care, diligentă fiind, formulează această cerere ca un capăt accesoriu în litigiul de fond. Astfel, această parte ar trebui să facă dovada cheltuitelor de judecată în dosarul de fond până la închiderea dezbaterilor în acel dosar, iar partea care le pretinde pe cale separată, chiar dacă nu le-a solicitat în dosarul de fond, poate să procure și să administreze aceste probe după închiderea dezbaterilor asupra fondului litigiului care a ocazionat aceste cheltuieli.

S-ar ajunge astfel ca în raport de calea procesuală aleasă de parte (capăt accesoriu în dosarul de fond care ocaziona cheltuielile de judecată sau capăt principal de cerere într-un dosar distinct de cel care a ocazionat cheltuielile) să existe un regim probatoriu diferențiat în ceea ce privește momentul până la care se poate administra proba acestor cheltuieli de judecată, ceea ce ar conduce practic la o discriminare a părților, dublată de o situație mai puțin favorabilă a părții diligente, față de situația mai favorabilă a părții care nu s-a preocupat să solicite sau să probeze existența și cuantumul cheltuielilor de judecată în dosarul care le-a ocazionat.

Interpretarea care urmează să fie realizată vizează astfel dispozițiile art.452 Cod procedură civilă și anume sintagma „închiderea dezbaterilor asupra fondului cauzei” în sensul de a se preciza dacă aceasta face referire la dosarul în care s-au ocazionat cheltuielile de judecată sau la dosarul în care se solicită pe cale principală cheltuielile de judecată, în condițiile în care art.394 alin.3 Cod procedură civilă prevede că după închiderea dezbaterilor părțile nu mai pot depune niciun înscris la dosarul cauzei, sub sancțiunea de a nu fi luat în seamă.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

DISPUNE

Constată admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: interpretarea și aplicarea dispozițiilor 452 Cod procedură civilă raportat la dispozițiile art.453 Cod procedură civilă, art.394 alin.3 Cod procedură civilă și art.14 din Ordinul nr.760/1999 și raportat la decizia nr.19/2013 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în recursul în interesul legii, în sensul de a se stabili dacă sintagma „închiderea dezbaterilor asupra fondului cauzei” din cuprinsul art.452 Cod procedură civilă face referire la dosarul în care s-au ocazionat cheltuielile de judecată sau la dosarul în care se solicită pe cale principală cheltuielile de judecată, în condițiile în care art.394 alin.3 Cod procedură civilă prevede că după închiderea

dezbaterilor părțile nu mai pot depune niciun înscris la dosarul cauzei, sub sancțiunea de a nu fi luat în seamă.

Dispune înaintarea sesizării către Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării asupra acestei probleme de drept.

În temeiul art.520 C.pr.civilă suspendă judecata apelul civil declarat de apelanta reclamantă împotriva sentinței civile nr..... pronunțată de în dosarul nr..... și în contradictoriu cu intimata pârâtă, până la pronunțarea unei soluții de interpretare.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică din 05 iulie 2017, la

Președinte,

Judecător,

Grefier,